

**ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА****ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

13 березня 2026 року

м. Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:
головуючого судді Панаїда І.В.,

суддів Глотова М.С., Панкуліча В.І.,

за участю секретарів судового засідання Музики Х.І., Лисиці Ю.С.,

представників позивача Кржевіна В.М., Сербін І.І.,

розглянувши апеляційну скаргу представника позивача Міністерства юстиції України Кржевіна Владислава Михайловича на рішення Вищого антикорупційного суду від 15 січня 2026 року у справі за позовом Міністерства юстиції України до Кеворкяна Костянтина Ервантовича, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору: Кеворкян Олена Георгіївна, Товариство з обмеженою відповідальністю «ПЕРШОСТОЛИЧНЕ», Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІДДІЛ ПРОДАЖ «ХК», Товариство з обмеженою відповідальністю «ВИДАВНИЧИЙ ДІМ «ХК», Товариство з обмеженою відповідальністю «ХАРПОЛ», Товариство з обмеженою відповідальністю «ВИДАВНИЦТВО ХК», Товариство з обмеженою відповідальністю «ГОЛОВНЕ ВИДАВНИЦТВО ХК», про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИЛА:

Рішенням Вищого антикорупційного суду від 15 січня 2026 року частково задоволено позовні вимоги Міністерства юстиції України, застосовано до Кеворкяна К.Е. санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», стягнуто у дохід держави активи, які йому належать та щодо яких він може прямо/опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а саме: будинок, гаражний бокс, дві квартири, 627,53 доларів США, 1/2 частку у праві спільної часткової власності на квартиру, 15 % частки у статутному капіталі ТОВ «ПЕРШОСТОЛИЧНЕ», два транспортні засоби та майнові права на дві торговельні марки. Разом з тим суд відмовив у задоволенні позовних вимог щодо стягнення в дохід держави належних дружині відповідача – Кеворкян О.Г. часток у корпоративних правах ряду товариств.

Не погоджуючись з вказаним рішенням представником Міністерства юстиції України подано апеляційну скаргу, в якій він зазначає, що таке рішення ухвалене без з'ясування судом всіх обставин, що мають значення для справи, з невідповідністю висновків, що викладені в ньому обставинам справи та неправильним застосуванням норм матеріального права, та підлягає частковому скасуванню. На думку представника позивача на зареєстровані за Кеворкян О.Г. частки в статутних капіталах товариств розповсюджується право спільної сумісної власності, а отже у підсанкційної особи Кеворкяна К.Е. наявна можливість прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження активами, зареєстрованими за дружиною. Крім того,

судом першої інстанції не було враховано те, що Кеворкян О.Г. не мала достатніх доходів для самостійного придбання спірних активів, за даними Державної податкової служби з другого кварталу 2022 року жодних доходів в Україні не отримує, як і не отримує поштової кореспонденції за адресою реєстрації, що в своїй сукупності може свідчити про те, що остання разом з чоловіком виїхала до Російської Федерації. Вищевказане, на думку представника позивача, дає підстави стверджувати, що Кеворкян О.Г. без згоди чоловіка не може розпоряджатися належними їй активами самостійно, майно перебуває у спільній сумісній власності подружжя, а отже може бути стягнуто в дохід держави.

У судовому засіданні представники Міністерства юстиції України апеляційну скаргу підтримали та просили її задовольнити, висловили доводи аналогічні викладеним в апеляційній скарзі.

Повідомлені в порядку, передбаченому ст. 268 цього Кодексу відповідач Кеворкян К.Е. та треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору: Кеворкян О.Г., ТОВ «ПЕРШОСТОЛИЧНЕ», ТОВ «ВІДДІЛ ПРОДАЖ «ХК», ТОВ «ВИДАВНИЧИЙ ДІМ «ХК», ТОВ «ХАРПОЛЬ», ТОВ «ВИДАВНИЦТВО ХК», ТОВ «ГОЛОВНЕ ВИДАВНИЦТВО ХК», у судові засідання не з'явились, їх неявка не перешкоджає розгляду апеляційної скарги.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення представників Міністерства юстиції України, перевірівши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходить до висновку про наявність підстав для часткового задоволення апеляційної скарги з огляду на таке.

Завданням Вищого антикорупційного суду є здійснення правосуддя, у тому числі, у справах про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», у порядку адміністративного судочинства.

Особливості провадження у справах про застосування санкцій визначено ст. 283-1 КАС України. Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12 травня 2022 року № 2257-ІХ, який набрав чинності 24 травня 2022 року, внесені зміни до Закону «Про санкції». Ними впроваджено новий вид санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»).

Положеннями ч. 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» встановлено, що санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами. Вона може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Судом першої інстанції встановлено наявність у даній справі умов, що передують застосуванню санкції у вигляді стягнення активів, зокрема, звернення позивача з позовною заявою в період дії правового режиму воєнного стану, попереднього застосування до Кеворкяна К.Е. санкції у вигляді блокування активів згідно рішення Ради національної безпеки і оборони від 11 квітня 2025 року «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеного в дію Указом Президента України від 11

квітня 2025 року №230/2025.

Крім того, суд першої інстанції обґрунтовано встановив, що Кеворкян К.Е. є громадянином України, ексдепутатом Харківської міської ради, проросійським пропагандистом, учасником російської інформаційної спецоперації проти України, колумністом сайту «Украина.ру», керівником Telegram-каналу видання «Украина.ру», автором книг «Первая Столица», «Опасная книга», «Книга о книгах», «Братья и небратья», «Унесенные майданом», «Фронда», «Четвертая власть Третьего рейха», «Жизнь как приключение или писатель в эмиграции», «Сошествие в Украину», який з літа 2014 року проживає у м. Севастополь та м. Москві. Неодноразово висловлювався, що окуповані Російською Федерацією території є «освободженими», а сучасна Україна – ідеологічним спадкоємцем нацистських колаборантів. В своїх численних статтях на сайті «Украина.ру», зокрема під назвами: «Харьков освобожденный. Вчерашние планы на завтра» від 23 серпня 2023 року, «Справедливая Военная Операция или Возвращение украденного» від 01 травня 2024 року, «Украина: Добро пожаловать или от ворот поворот?» від 15 травня 2024 року, «Будущее нашего будущего. Живой русский или дохлый бандеровец?» від 05 січня 2025 року, Кеворкян К.Е. називав частину населення України необандерівцями та ідеологічними спадкоємцями прогітлерівських колаборантів, розмірковував про денацифікацію території України, необхідність приєднання міст: Харків, Херсон, Одеса, Запоріжжя до складу Російської Федерації та необхідність покарання частини населення України за культивування неонацизму, виправдовував цілі СВО, називаючи таку операцію справедливою, а росіян та українців – одним народом, стверджував, що Росія не захоплює, а звільняє історично російські території України від неонацистського та ксенофобського режиму, висловлювався про необхідність роботи з українською молоддю формуючи привабливий образ майбутнього разом з Російською Федерацією. Крім того 21 листопада 2024 року на YouTube-каналі «Прямой эфир/Первый Севастопольский» опубліковано інтерв'ю Кеворкяна К.Е. під назвою «Большой вопрос Константину Кеворкяну», у якому останній поширював тези російської пропаганди, зокрема назвав українців «південно-російським народом»/нацистами, українську армію – найманцями, які виконують геополітичні задачі в інтересах Заходу та зазначив, що Україна повинна мати нейтральний статус, бути денацифікованою та роззброєною.

Сукупність встановлених судом обставин давала підстави для висновку, що Кеворкян К.Е. здійснює терористичну діяльність у розумінні положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом», Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну», а саме займається пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України (поширює інформацію, спрямовану на підтримку, виправдання злочинного характеру діяльності Російської Федерації, публічно заперечує, у тому числі через медіа та з використанням мережі Інтернет, злочинний характер збройної агресії Російської Федерації проти України, популяризує ідеологію «русского мира». Тобто відповідач є суб'єктом, до якого може бути застосована санкція, передбачена п.1¹ ч.1 ст.4 Закону України «Про санкції», оскільки Кеворкян К.Е. суттєво інформаційно сприяв вчиненню дій та ухваленню рішень, зазначених у п.1 ч.1 ст. 5¹ Закону (завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України), шляхом організації та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на: виправдовування, визнання неправомірними збройної агресії проти країни та окупації її територій; підтримання політики держави агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом». Отже, існує законодавчо визначена підстава, передбачена пп. «в» п.2 ч.1 ст.5¹ Закону України «Про санкції», для застосування до Кеворкяна К.Е. санкції, передбаченої п.1¹ ч.1 ст.4 Закону України «Про санкції», з чим погоджується і колегія суддів Апеляційної палати.

Частково задовольняючи позовну заяву, суд першої інстанції обґрунтовано визнав, що наявні підстави для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать відповідачу та щодо яких він може прямо/опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а саме: будинок, гаражний бокс, дві квартири, 627,53 доларів США, 1/2 частку у праві спільної часткової власності на квартиру, 15 % частки у статутному капіталі ТОВ «ПЕРШОСТОЛИЧНЕ», два транспортні засоби та майнові права на дві торговельні марки.

Разом з тим, відмовляючи у задоволенні позовних вимог Міністерства юстиції України в частині стягнення в дохід держави активів, які перебувають у власності дружини відповідача суд першої інстанції, виходив з того, що Кеворкяну К.Е. не належать на праві спільної сумісної власності корпоративні права у товариствах, учасником яких є його дружина. У разі поділу майна подружжя Кеворкян К.Е. вправі вимагати виключно виплати вартості частки члена подружжя у статутному капіталі відповідних товариств, а не набуття частки у статутному капіталі чи корпоративних прав як таких. Сам по собі факт набуття Кеворкян О.Г. корпоративних прав під час шлюбу не надає Кеворкяну К.Е. права вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження корпоративними правами Кеворкян О.Г. Крім того, суд зазначав про відсутність правових підстав вважати, що вказане майно охоплюється визначенням п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», оскільки інших доводів (крім родинних зв'язків), які б підтверджували право Кеворкяна К.Е. розпоряджатися корпоративними правами дружини, позивач у своєму позові не навів.

Колегія суддів не погоджується з висновком суду першої інстанції стосовно того, що всі корпоративні права в товариствах, набуті Кеворкян О.Г. під час шлюбу, і які позивач просить стягнути в дохід держави в порядку п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», є особистою власністю Кеворкян О.Г. та вважає, що таке спірне майно належить Кеворкян О.Г. та Кеворкяну К.Е. на праві спільної сумісної власності, оскільки жодних доказів, що це майно подароване, придбане до шлюбу, або за особисті кошти Кеворкян О.Г. матеріали справи не містять.

Більш того, з відомостей про отримані Кеворкян О.Г. доходи, які надані Державною податковою службою України на запит Міністерства юстиції України, вбачається, що у період із 1998 року до 2022 року будь-якого особистого доходу у Кеворкян О.Г. не було, а всі її доходи були отримані від юридичних осіб, частки в яких придбані за спільні сімейні кошти із її чоловіком Кеворкяном К.Е.

Згідно ст. 60 Сімейного кодексу України будь-яке майно, набуте подружжям за час шлюбу (крім особистих речей), вважається їхнім спільним майном, навіть якщо придбане на ім'я одного з них. Частки чоловіка та дружини при поділі є рівними, якщо інше не встановлено договором.

Дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними (ст. 63 СК України). Вважається, що дії одного з подружжя стосовно життя сім'ї вчинені за згодою другого подружжя (ч. ст. 54 СК України).

Зважаючи на наведене та презумпцію спільної сумісної власності, колегія суддів вважає, що Кеворкян К.Е. має можливість впливати на долю активів, зареєстрованих за дружиною, а отже таке майно охоплюється визначенням п.1¹ ч.1 ст. 4 Закону України «Про санкції» та підлягає стягненню в дохід держави в частині ½ від зареєстрованих за Кеворкян О.Г. корпоративних прав у ряді товариств.

З урахуванням встановлення вищенаведених обставин, колегія суддів доходить висновку, про необхідність часткового задоволення апеляційної скарги представника Міністерства юстиції України та необхідність часткового скасування рішення Вищого антикорупційного суду від 15 січня 2026 року, з постановленням в цій частині нового рішення, яким стягнути в дохід держави активи у виді ½ від зареєстрованих за Кеворкян О.Г. корпоративних прав у ТОВ «ХАРПОЛ».

3

ТОВ «ВИДАВНИЧИЙ ДІМ «ХК», ТОВ «ВІДДІЛ ПРОДАЖ «ХК», ТОВ «ГОЛОВНЕ ВИДАВНИЦТВО ХК», ТОВ «ВИДАВНИЦТВО ХК»).

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 283-1, 316, 321, 322 КАС України, колегія суддів, -

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника Міністерства юстиції України задовольнити частково.

Рішення Вищого антикорупційного суду від 15 січня 2026 року скасувати в частині, у якій ухвалити нове рішення, яким стягнути в дохід держави активи, а саме ½ від:

- 60 % частки у статутному капіталі ТОВ «ВІДДІЛ ПРОДАЖ «ХК» (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: _____), що у грошовому еквіваленті становить 48 000 грн 00 коп., які на праві власності належать Кеворкян Олені Георгіївні;

- 60 % частки у статутному капіталі ТОВ «ВИДАВНИЧИЙ ДІМ «ХК» (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: _____), що у грошовому еквіваленті становить 48 000 грн. 00 коп., які на праві власності належать Кеворкян Олені Георгіївні;

- 30 % частки у статутному капіталі ТОВ «ХАРПОЛ» (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: _____), що у грошовому еквіваленті становить 8 700 грн. 00 коп., які на праві власності належать Кеворкян Олені Георгіївні;

- 100 % частки у статутному капіталі ТОВ «ВИДАВНИЦТВО ХК» (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: _____), що у грошовому еквіваленті становить 680 000 грн. 00 коп., які на праві власності належать Кеворкян Олені Георгіївні;

- 60 % частки у статутному капіталі ТОВ «ГОЛОВНЕ ВИДАВНИЦТВО ХК» (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: _____), що у грошовому еквіваленті становить 39 000 грн. 00 коп., які на праві власності належать Кеворкян Олені Георгіївні.

В іншій частині рішення залишити без змін.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дати її прийняття та не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Головуючий

Судді

/підпис/

/підпис/

/підпис/

І.В. Панайд

М.С. Глотов

В.І. Панкулич

Всього в копії 2 арк.

